

[Dohrmann]

ning, nemlig mere styring, mere kontrol, flere tilskud, flere kroner i statskassen, som så igen skal deles ud til nogle højst tvivlsomme formål. Derfor afviser Fremskridtspartiet selvfølgelig hele dette bundt af forslag, og lad mig tilføje, at det også gælder det næste punkt på dagsordenen.

Det gør vi af hensyn til de danske forbrugere. En vedtagelse af forslag af denne karakter betyder helt sikkert, at det bliver endnu dyrere at købe energi, endnu dyrere at tænde en lampe hjemme i stuen eller få sin mad varmet. Derfor er samtlige forslag kun at betegne som en gang forbrugerfjendtlige forslag, der kun vil gøre energipriserne endnu dyrere også rent samfundsmæssigt.

Tinning (VS):

I dag er der næppe nogen, der er i tvivl om, at vi på energi- og miljøområdet står over for et ret klart valg. Vi kan vælge at holde af sted fra den ene sag til den næste, fra ulykke til ulykke, fra rapport til modrapport osv., eller vi kan vælge at angribe forureningen, hvor forureningen bør angribes, nemlig ved kilden.

De fem forslag, vi har til behandling her, er egentlig først og fremmest miljøpolitiske forslag. De handler om energipolitik, men de er miljøpolitiske, fordi vi kun, hvis vi betræder den vej, vi har lagt op til med vores forslag, er i stand til at angribe de massive forureningsproblemer, vi for tiden debatterer stort set hver eneste dag.

Der er ikke specielt megen brug for mere eller mindre mærkelige redningsplaner, men der er brug for alternative helhedsplaner for landbruget, for industrien, for transporten og for alle mulige andre områder. Dem har vi ikke særlig udviklet endnu, men vi har en alternativ energiplan. Og der er jo ikke nogen hemmelighed i, at vores forslag i høj grad bygger på de alternative energiplaner, som er blevet fremlagt de seneste år, og som det såkaldt grønne flertal med jævne mellemrum holder nogle møder om, uden at der egentlig er kommet specielt meget ud af det indtil videre.

Det er planer, som er fornuftige på en række områder, samfundsmæssige, for skønt de samlede udgifter til drift og investeringer i nogle få år bliver større end ellers,

kommer de langsigtede besparelser derefter, og de kommer, så det kan mærkes.

Miljømæssigt er der masser af fordele ved de alternative energiplaner. Det, vi ser ude over Europa, er jo, at man står og skal vælge mellem atomkraften og kulkraften, sagt anderledes: angsten for stråledøden eller angsten for skovdøden. Og det valg vil man blive stikkende i, hvis man ikke forsøger at finde en helt ny vej, nemlig den vej, der går ud på at angribe energipolitikken især med den miljøpolitiske synsvinkel, hvor vi altså går til roden af problemerne, angriber forureningen ved kilden.

De omtalte planer er ikke alene samfundsmæssigt og miljømæssigt fornuftige, de er også politisk fornuftige, fordi de i høj grad går ud på at styrke den enkeltes politiske magt, styrke den lokale politiske magt over for den centrale magt, og socialt er de fornuftige, fordi der er tale om at foretage en omlægning af hele ressourceforbruget og i øvrigt skære ned på visse typer overforbrug.

Det, det drejer sig om, er med andre ord, om vi skal forsøge at løse de grundlæggende problemer, vi står med, om vi skal forsøge at styre produktionen ud fra hensynet til økologiske kredsløb og ud fra hensynet til reelle behov, eller om vi skal fortsætte med nødvendanstaltninger, som gør det muligt at holde lidt videre med den blinde vækst, som gør det muligt at få lidt mere vækst på forskellige virksomheder rundt omkring. Det er det fundamentale spørgsmål, som ligger til grund for stillingtagen til de fem forslag, vi har fremsat.

Derfor var der selvfølgelig ikke i hovedlinjerne noget som helst overraskende i indlæggene fra regeringspartierne ordførere. De varierede selvfølgelig lidt i formuleringerne og i underholdningsværdien, men alt i alt sagde man stort set, som også energiministeren gjorde, at det, VS her foreslår, består af to ting, nemlig dels noget, som vi allerede har taget eller er ved at tage initiativ til at gøre alligevel, dels nogle ideologiske tiltag, som vi ikke kan være med til.

Det var for så vidt den samme sang, som regeringspartierne fire ordførere sang med på. Jeg er derfor sikker på, at ordførerne vil både forstå og om nødvendigt tilgive mig, når jeg nøjes med nogle generelle kommentarer til ministerens indlæg og afstår fra en egentlig gennemgang af regeringspartierne